

РЕШЕНИЕ

№ 9963

гр. София, 13.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11325** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Юриисконсулт – пълномощник на заместник – кмет на Столична община е оспорил Решение № 2672/15.07.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 17^{ти} състав, постановено по НАХД № 16030/2024. С решението е отменено издаденото от заместник-кмета по направление „Транспорт и градска мобилност“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № СОА24-РД11-949/19.09.2024 г., с което на П.-М. М. Б. е наложена глоба от 20 лева, за нарушение по чл. 183, ал. 2, т. 1, предл. второ, вр. чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата – паркирал на 02.02.2024 г. в 12.45 часа собствения си лек автомобил (индивидуализиран), в [населено място], на ул. „К. Б. I, № 16 перпендикулярно на оста на пътя, в зоната на действие на пътен знак „В26“.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно. В съдебно заседание пълномощникът-юриисконсулт: поддържа касационната жалба; желае присъждане на юриисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Адвокатът, упълномощен от ответника оспорва касационната жалба, за което е представено на 20.10.2025 г. и писмено възражение, като претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно представен списък.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС проверил обективно и изчерпателно в хода на проведеното съдебно следствие наличните факти и възраженията на жалбоподателя, приемайки, че наказателното постановление подлежи на отмяна, поради допуснати в административнонаказателното производство съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, като нарушението е засегнало правото на санкционираното лице да се защити. От друга страна въззивният съд коректно е решил да изложи и мотиви по същество, за да може касационната съдебна инстанция да провери изцяло съдебния акт. Според мотивите във втората част Съдът приел вмененото на П.-М. М. Б. административно нарушение за недоказано по несъмнен и категоричен начин.

Касационната жалба е неоснователна, а въззивното съдебно решение е правилно, като краен резултат.

Касационният съд, като адмирава подхода на състава на СРС да изложи и мотиви по същество, досежно приложението на материалния закон (арг. чл. 63, ал. 3, т. 1 ЗАНН) споделя частично само мотивите за недоказаност на административнонаказателното обвинение. Не се споделя становището за липса в АУАН на „словесно описание на изпълнителното деяние“, съответно за непосочване в НП, какво гласи забраната на пътен знак В28 (чл. 47, ал. 3 ППЗДв.П). В тази връзка касационната инстанция приема, че съдържанието на акта и това на НП не оставят съмнение за какво деяние (действие) е наложено наказанието. Споделени обаче са мотивите, че от т. нар. „снимков материал“ не се установява с категоричност, дали процесният автомобил е бил паркиран (спрял) в зоната на действие на пътен знак В28. За изясняване на това обстоятелство не способстват и показанията на свидетелите Д. Г., посочен в АУАН като „присъствал при нарушението и при съставянето на акта“, Л. Е. Я., обозначен в акта със същото качество. Това е така, защото: св. Г. е заявили по време на разпита, че „само е написал акта, тъй като колежката (С. Н., която направила фото-снимките) била болна“; св. Я. също заявил да е присъствал при съставянето на акта, но и двамата не дават конкретни показания, дали автомобилът се е намирал в зоната на пътния знак.

Въззивното съдебно решение е правилно и законосъобразно (като краен резултат), и следва да бъде оставено в сила. Касаторът дължи да възстанови на ответника разносните за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН. Съгласно представения списък претенцията е за 300 евро. Каза се по-горе, че пълномощникът на касатора възрази своевременно срещу този размер и Съдът приема това възражение за основателно (арг. чл. 63д, ал. 2 ЗАНН). Разпоредбата на чл. 18, ал. 2 ЗАНН препраща за случая към чл. 7, ал. 2, т. 1 с.з., с оглед на което Съдът определя възнаграждението, в размер на 204, 50 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд София-град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2672/15.07.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 17^{-ти} състав, по НАХД № 16030/2024 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да възстанови на П.-М. М. Б.-ЕГН: [ЕГН] възнаграждението за адвокат, в размер на 204, 50 евро (двеста и четири евро, и петдесет евроцента).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: